

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΚΑΝΝΙΒΑΛΩΝ

Η ΦΥΛΗ ΤΩΝ "ΚΕΡΑΣΦΟΡΩΝ..

Η αφίξις μου στις έκθεση του ποταμού Ν'Ζό. Τα τρομαχτικά πνεύματα του Γκουεϊλε. Η χνατριχιαστικές ιερετελεστιες τών κνέρωποφαγών. Η έκατε «γυναίκες» του λευκού μάγου. Τα ζεδιά των Καννιβάλων. Η χπετρέπετη «Γιερτή του Φεγγαρίου», κτλ.



ΠΟΤΟΜΑ, ό Μαμαντού, δύ μαύρος σωφέρ μου, ξέλεισε την πόρτα του αύτοκινήτου μου έπειτα μέ κύττας με 'ένα βλέμμα φοιβομένου σκύλου. Τά δοντιά του χτυπούσαν κι' ἔτρεψε δύκλερο μέστο τό φότο του. Ή νύχτας ήταν ύπερθρολικά ζεστή. Δέν κουνιώταν ούτε φύλλο. Και τό δάσος με τά πυκνά φυλλώματά του, τις παράξενες φωνές τών πουλιών του και τα μουσιγκρήτα των θηριών του, έμοιαζε σάι πραγματική κόλαση. Ελάμψε πτάσει στις σύχες του ποταμού Ν'Ζό. Τεραστικές φωνικές ψωνιώντας τούς κορυμάδες τους στόν δρίζοντας κι' ένα μαγικό φέγγο; ήπρι πτάσει με τό φυλλώματά τους.

-Τί έχεις, Μαμαντού; τόν ρώπασα περιέργος.

Ο μαύρος υπάρχητης μου έφερε τό χέρι του στό κεφαλή του, δείχνοντας τήν τέλεια έποταγή του στις διαταγές μου, μά δέν μιλήσε.

-Γιατί δέν άνεβαίνεις στ' αύτοκινήτο; τού είπα.

-Ο κύριος έντεινε γενιάδος... Ο κύριος έχει ύπλο... Ο Μαμαντούς δύμας φοβάται, γιατί δέν είναι λευκός... Δέν μπορεί ν' άκρι λουθήσῃ τ' αφεντικό του...

-Ωστε θά μ' αφήσει, Μαμαντού; τού παραπονέθηκα.

Ο μαύρος άρχος νά κλαίη «Επειτα φίλησε τό χέρι μου και χάρηκε, τρέχοντας στό δάσος.

Άρχισα να βρίζω από τό θυμό μου όλα τα κακά πνεύματα που είχαν τρομοκρατήσει τόν υπάρχητη μου και τόν είχαν κάνει νά μ' έγκαπαλεψην. Επειτα, όταν μου πέρασαν τά νέυρα μου, σκέφτηκα πόσο διάστημα είχα νά κάνω ώς τό πλησιέστερο χωριό. Δέν ήταν μακριά, γιατί άκουγότουσαν οι μονότονοι ήχοι τού τάμ-τάμ κι' η στριγγάλεις τών ίθαγενών. «Εποιμάζομουν νά έλαχα μπορός τή μηχανή του αύτοκινήτου, δέν διέκρινα μέσο» στο οικοταδί μια ανθρώπινη σκιά νά έρχεται πρός τό μέρος μου. Ήταν μια γυνα κα. Στή μέση της είχε δεμένο ένα περιέδραιο από πεγχύλια του ποταμού και τά χειλή της ήσαν χαραγμένα απαισια, σύμφωνα με τίς διπλασίες της ώμωσιδες τή φύλακής της. Στάθηκε απότομα, τυφλωμένη από τό φέντον προθόλεων, κι' επειτα, βγάζοντας μια σπαραγκτική κραυγή τρέμουσα. έξαφαντη κε πάλι μέσα στό παρθένο δάσος.

Κι' ή μυστηριώδης σιωπή απλώθηκε έσαστριγύρω μου. Κατάλαβε δτί είχα πλησιάσει στό χωριό Και γιατί δέλλα και για κακό, έτοιμας τό κυνηγετικό δπλο μου κι' έπειτα κύτταζο τόν χάρτη του έξερευνητού Θύμουσα. Βρισκόμουν κοντά στό Γκουντο, στό περιήμερο χωριό τών άνθρωποφάγων, στά σύνυρα τής Αιγαίου. Ανατρίχιασα, ήταν μόνο κατάλαβα πόσο τολμηρό δήτων από τό ταξεδίο, μου και πόσο δικη έλγε δύ υπάρχητης μου νά μ' έγκαπαλεψη. Γόρας όμως δέν είχα πειά καιρό γιάτι νά υποχωρήσα. Μόνος μου ήτην μπορούσα νά περάσω πάλι τό αύτοκινήτο μου στήν δλλή δύχη τού Ν'Ζό κι' έπειτα άκουγότουσα πειά καθαρά τά κυπήματα τού τάμ-τάμ κι' η πολεμικές κραυγές τούν άνθρωποφάγων. Φαινεται δτί έκεινης ή γυναίκα είχε γυρίσει πίω στή φύλη της, είχε διηγηθή τήν διπρόστιμη συνάντηση μου κι' οι ίθαγενες έρχοντουσαν τώρα περιέργοι νά δούν τό παράξενο θηρίο με τό μεγάλα μάτια, πού παρουσιάσθηκε στό δάσος τους.

Πρόσγυματι, έπειτα από λίγα λεπτά τής δώρας, από δλα τό σημεία τού δάσους έξευτρωσαν κάτι παράξενα και τρομαχτικά τέρατα μ' ανατριχιαστικές μάσκες, μέ τεράστια κέρατα και τολμημένα μέ φύλα φοινικιδάς, πού τους έκαναν νά μοιάζουν σαν σκαντζόχοιροι. Ούρλιασαν διπλασία και χτυπούσαν μέ δαιμονικό θρύσιο τά τάμ-τάμ, ένων πίσω τους άκολοι θυμόσαν δλοι οι ίθαγενεις τού χωριού, κρατώντας ρόπταλα και τόξα. Ήταν ένα μεγαλοπρεπές θέαμα, πού θά τό ξήλευε δι καλύτερος σκηνοθέτης φίλμ τής ζωγράφων. Για

ν' ανακόψω την πολεμική δύρη αύτων τών τρομαχτικών μάγων, δάναφα δλους τούς προβολείς τ' αύτοκινήτου μου κι' δρχισα νά κορνάρω διάδικτα με τό ήλεκτρικό μου κλάδον. Κατ' τότε συνέβη κάτι πρόσδιπτο, που δέν μπορούσα νά φανατισθώ. Ωι ίθαγενες έπαιγαν μάσεως νά φωνάζουν και έπεισαν μπροστήματα στό χώμα. Μόνο ένας από τους μάγους πλησίασε άργη πρός τό μέρος μου και σηκώνοντας τό χέρι του πρόσθιασε:

-Γκριότ :

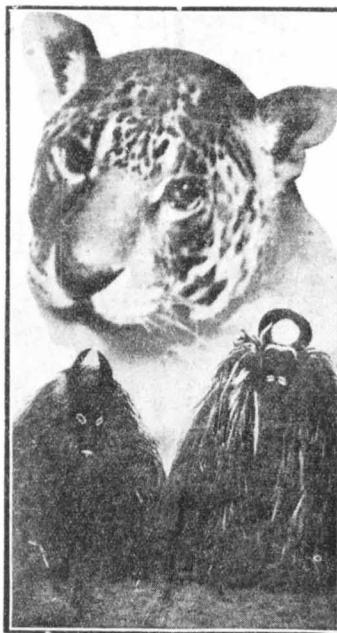
Αναγκάστηκα νά έπαναλάσω αύτη τήν άκαταληπτή λέξι, που καθώς έμαθα άργητέρα, έσπιμανες «μάγος» και νά στολίσω το λαμπού του, γιά νά δειλώνται πάτηγανα σαν φίλος, μ' ένα πειθεράδιο από γύαλινες χάντρες. Ο παραδένος μάγος φάνηκε δτι ίκανοποιήθηκε από αύτη τή χειρονομία μου. Γύρισα πίσω στούς άνθρωποφάγους, τους μήλους πολύ ώρα στήν δικατάληπτη γλώσσα τους κι' έπειτα είδο τούς ίθαγενεις νά έπιστρεφούν στό χωριό τους κι' ανέλθουν έλευθερο τό δρόμο γιά νά τους άκολουθησούν. Είχα κερδίσει τήν έπιστροφήν τους με τούς προθύλεις τ' αύτοκινήτου μου!

Τό ί κουπέλο ήταν ένα χωριό με καμμια έκαστοσή καλύπτες, φτιαγμένες κυκλικά, πή μια διπλά στήν δλλή. Στή μέση, υπήρχε μια εύρυχρηστη πλατεία, στήν δποία έκαγε άκομη μάια μεγάλη φωτιά. Όι ίθαγενεις είχαν «ώρα συγκεντρωθή γύρω μου και χρευαν τός απαίσιους χορούς τους, κάτω από τό φέντο του φεγγούριού. Δέν έραν άκριβώς πόση ώρα βάστασαν αύτοι οι χοροί και τά σύρλιασματα πόση ώρα βάστασαν αύτοι οι χοροί και οι σύρλιασματα από τό άνθρωποφάγων. «Ένοιωθα τό κεφάλι μου σάν σύρλιασμα από τό θόρυβο. Τέλος, με τίς πρωτες, σχτένες τού ήλιου, οι ίθαγενεις άποκαμμιενοι κυλίστηκαν καταγής γιαζόντων άφρους από τό σύμνα τους και τά τάμ-τάμ έπιαναν νά παίζουν. «Η γιερή γιά τήν υπόδοχη μου είχα τελεώνει. Τώρα έπερπε να φανώ κι' έγγο άνταξιος τής έμπιστοσύνης τους. Ανοίξα λιπόν ένα κιβώτιο, πού είχα στ' αύτοκινήτο, πήρα από μερικές ράβδους μάπλιον και μερικά πειρίδεραις από ζωρχρώματα χαντρες, πλήσιασα τό δραχηγό τους και τού τά προσφέρα. «Έκεινος έθρησε ένα χαρούμενο γυρλιόσιο πιθήκου, πέρασε τίς χάιτρες σόδα λαιμό του κι' δρχισε νά μασάη με λαμπριά τ' δάλατο που τού έδωσα «Επειτα ή σειρά τών μάγων και τών πολεμιστών. «Ένας-ένας με πλησιάζαν, έπαιρναν τό δρόρο τους, τό έθασαν πάνω στό κεφάλι τους κι' έφευγαν με ίπτησμα όφες έτσι θέλουν νά περιποιήθων τίς γυναίκες τους ή τίς κόρες τους γιά νά τον περιποιούνται. Τό ν' άρνηθη κανείς αυτή τήν προσφορά, είλε νή μεγαλειτέρα προσθολή που μπορεί νά κάνη στούς άγριους και τιμωρείται πάτατα με θάνατο.

Δέχτηκα λιπόν όλες αυτές τίς γυναίκες τήν άνθρωποφάγους, πού είχα σουσλέρα δόντια, βασιμένα πράσινα και κουματσιάσιμα χειλή, γιά νά είνε όμορφες δτον θέλουν νά περιποιήθων τίς γυναίκες τους ή τίς κόρες τους γιά νά τον περιποιούνται. Τό ν' άρνηθη κανείς αυτή τήν προσφορά, είλε νή μεγαλειτέρα προσθολή που μπορεί νά κάνη στούς άγριους και τιμωρείται πάτατα με θάνατο.

Δέχτηκα λιπόν όλες αυτές τίς γυναίκες τήν άνθρωποφάγους, πού είχα σουσλέρα δόντια, βασιμένα πράσινα και κουματσιάσιμα χειλή, γιά νά είνε όμορφες δτον θέλουν νά περιποιήθων τίς γυναίκες τους ή τίς κόρες τους γιά νά τον περιποιούνται. Τό ν' άρνηθη κανείς αυτή τήν προσφορά, είλε νή μεγαλειτέρα προσθολή που μπορεί νά κάνη στούς άγριους και τιμωρείται πάτατα με θάνατο.

Όμολογόν δτι θά τρελλανύουν από τίς προσπάθειές μου νά ματέων τή γλώσσα τους και νά τούς δώσω νά καταλάβουν ποιδίδιαν, δν εύτυχως δθεν άνεκάλυπτας τήν προσφοράν Γκερέ, μιάς άλλης φυλής, όμορφης άνθρωποφάγης τής Λιμπερίας. «Έτοι μπρέσα νά συνεννοήσει μαζί του και νά μάθω τά παράδοξα έθιμα απότον τών καννιβάλων, πού ζουσσαν στής



Μάγοι τής φυλής των «Κερασφόρων», με τή παράξενη μάφισσα τους.

ούχες τού ποταμού Ν° Ζό

Η φυλή λίγα ήταν μια άπο τις πιο άρχαιες και τις πιο πολεμικές κι' έξακολουθούσε νά διατηρή τα πατροπατώσατα έθιμα της: "Ετρώγαν δηλαδή τους πεθαμένους συγγενείς τους για να μη τους φάνε τά θηριά, παρέδιδαν στους μάγους τις δάπιστες γυνακίες τους για νά τις κάψουν γρωτανές κι' έτρώγαν την καρδιά καλ τό μυαλό τών πολεμιστών, όταν σκοτωνόντουσαν σιη μάχης", για ν' απότικήσουν τή δύναμι κατ' την φροντιλιά τους!

Ως μόνη θεότητά τους λατρεύουν μιά τίγρη, που τήν έχουν κλεισμένη σ' ένα κλουβί, που μοιάζει περιστόρευτο μέν ναδ καὶ στηνόπιο προσφέρουν άνθρωπωσιές.

Ένονείται ότι αύτές ή ιερετεοπίτες γίνονται με άπολυτη μυστικότητα, γιατί ή άρχες της Λιμπερίας τους καταβιώκουν και τούς κρεμούν για παραδειματισμό!

Τό δέλτο βράδυ, κανινύρια πάλι γιορτή προς τιμή μου στήν πλατεία του Γκουιλο. Οι μάγοι της φύλης τών Κερασφόρων θα επεδεικνουν δόλη την τέχνη τους και τις καταπληκτικές μαγειές τους. Καί, μή την άληξη, οικδομή δεν μπορεί νά φαντασθεί διά άνεμερόμουν ή άν δσα είχα δόλη έκεινη τή νύχτα ήσαν πραγματικά. "Έγω διαβάσει πολλά βιβλία έξερεντην, που μιλάν για τή Μαύρη Μχειρί και για τά διάφορα πειράματα τών μάγων, δόλη πάντα άμεθάλα διτι μπορούν δόλη αύτά νά πραγματοποιηθούν. Θεστόσο, σήμερα μπορεί νά σας δηλ έτι είνε τόσο τρομεροί αύτοι οι μάγοι. Ωστέ έχουν την ίκανότηταν' άποκεφαλίζουν έναν άνθρωπο, να του έκανον ποσθοθεούν πάλι το κεφάλι στή θέση του και νά τόν κάνουν ήνα ζωτανεύν! Ελε οι μεγαλείτεροι κι' οι πιο έπιδεξιοι ταγυδακτυλουργοί. Ή παραμονή μου στο Γκουιλο ήταν γεμάτη άπο παρόμοιες έκπληξεις και μωστηριώδεις ιεροτελεστίες και θ' άργοδσα νά έφευγα απ' αύτη τή φυλή τών άνθρωποφάγων, άν δέν παρουσιάζονται μιά μέρα δ Μαΐαντο, δ έπτρητης μου. Έσφερε μαζύ του έναν δλόκηληρο λόχο στρατιωτών! Καθώς μοι έξηγησε δλίσιατικός, δ μαδύρος αυθέρ μου είχε τρέξει άως τών πλανέστερο καταυλισμό και τούς είχε διηγήθη δτι με είχαν ουλλάσσει οι άνθρωποφάγοι και με κρατούσαν αλγήλωτα ήν την "Γιορτή του Φεγγαριού", δόπτε θά με θυσίαζαν στόν Θεούς τους. Ήρθαν λοιπόν στο Γκουιλο για νά μελευθερώσουν.

Σύχρονιστορία τόν άνιματικό και τούς οπτατίδες γι' αύτή τήν πραθυμία τους κι' άναγκασθήκα νά τούς άκολουθησον. Ή άλληται είνε δτι είγ' άρχισει νά φθιάμα τούς παράδεινους φίλους μου και τις έκατο "γυναίκες" μου, που κάθε πρωτρόχιαν τά δόντια τους για νά φάνωνται ωραίες! Είγ' άκούσει κι' έγω ήνα σωρό τρομαχικά πράγματα γι' αύτή τή "Γιορτή του Φεγγαριού" και τις άνθρωποθυσίες της. Ή φυλή τών Κερασφόρων, δηλαδή σέ κάθε χάροι φεγγαριού, θυσίαζε δλούς τους έχθρους της κι' έκανε ήνα πλήθος κανινθάλων δειπνούν σύμφωνα με τ' άποτρόπαια έθιμα της Κι' αύτός ήταν δλόγος πού έφυγα από τούς άνθρωποφάγους, πριν ν' άρχισουν νά βαρυσύνται τή φιλία μου και πριν κάνουν τή σκεψή δτι θά ήμουν νοστιμότερο... ψητός!

Η φυλή τών Κερασφόρων είνε ή μόνη πού έξακολουθεί νά μη φθινεται τις τιμωρίες τών Εύρωπων και νά παραμένει πιστή στους ουστηρούς νόμους της και στά κανινθάλικά έθιμα της.

ΟΥΙΛΙΑΜ ΣΗΜΠΡΟΥΚ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

ΤΕΧΝΑΣΜΑ ΖΩΟΚΛΕΠΤΟΥ

"Από έπαρχιακήν έφημεριδήν άντιγραφούμε, λέξι πρό λέξι, πτήν κατωτέρω είδησιν:

-Εις μάτην μερικοί οιοκορεόις άνεξήσουν τούς πρό λήμρων άπολεσθέντας γαϊδάρους των. Αιφνής έν τή άγορά παρουσιάζεται κήρυξ, άναγγέλλων τήν άνευρεσιν τῶν άπολεσθέντων αύτῶν τετραπόδων παρά τού 'Άργυριον Παπαδήμα, δοτις καλ άπενθωσις είς τούς κυρίους των αύτη, εισπράξας συγχρόνως καλ τα καθιερώμενά 'Βρετανία' δι' ένα εκστον ταχιδάρων. Ή 'Αστυνομία, μυρισθείσα τό πράγμα, άπεκαλύψεν δτι δ Παπαδήμας έκλεπτε ουστηματικώς τά ζώα, παρουσιαζόμενος κατόπιν δι' δήθεν εύρέτης των.

ιδού ζωοκλέπτης εύφυης, τιμῶν τού έπαγγελμά του!

Και ίδου κλαπτέτες, άφελεστεροι τών κλαπέντων γαϊδάρων τωνα!..

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

"Ο περίφημος Γάλλος άστρονομος Φλωμαριών είχε ψηφίσεσαν τον πωλ-άν και περασμένος στά χόνια-μά ώρωστάτη Γαλλία κόμησαν ώστε αντη τού ονόματίκηρε μά μέρα πότε δεν θα τον ξεχνούσε...λέν τέ καινε νά πενάη πριν άτ' αετόν.

Πραγματικά, μερικά χρόνια κατόπιν, ο Φλωμαριών έλιε τό άπο λιόδο γράμμα :

«Κύριε, έκπληρωντας την τελευταία έπιθυμια τής γυνατικας, η οποία σάς όγκουσσε μ' ένα παράξενο τρόπο, σας στενώ ιό δέρμα τών ώμων της, το όποιον τόσον θυμάζεται κάτω σπό το φώς τών αστερών, για νά ντυστε μ' αύτο ένα άπο τα κολύτερα βιβλία σας.» Ο Γιατρός τής Κομησης,

Και ο Φλωμαριών ανέθει σ' έναν καλλιέργην ρηματούχο να κατευ ζωήν τό δέρμα καν νά τίνησε μ' απότιντον τον βήσην του «Η Γη και ο Οφανάνος».

Ίδιο και μερικά τέρατα μηνίμης :

Ο Μεθυδάτης, βασιλέυς τοῦ Πόντου και τῆς Βιθυνίας, μιλούσε μ' χρηστήτα της 23 διαλέκτους, πον μιλούντωνσιν σπό βασιλεύο του.

Ο Χαραμής είχε άπωτηθείσει δλα τη βιβλία, τη δριάντα ιστήρων από πλοιωτατη βιβλιοθήκη του.

Ο "Άγιος Αντώνιος είχε άπωτηθείσει άλλη πλούτηρη τη Βιδρί.

Ο "Άγιος Ιερώνυμος μιλούσε μ' έγματα την Έθναζη, την Χαλδαϊκή, την Έλληνηκή, την Ηεράζη, την Αραβίκη και την Αιγανή.

Ο Κιναίας, δι απεταύλινος τον Φρόνιμον στή Ρώμη, την έπαμένη τής άπεισης του σ' αττη, ήξερε καλά δια στά δύνατα τον Ρομανούν γεροντιστών και πατριών.

Κάποιος "Άγγιος στατιστος ψητήριο πλούτοντες, ήπιας 15-17 χρονών, να τον είλαντην γιατί θέλον να παντερούθην.

Πέπτε λιοντόν απ' αύτες άπωτηθείρουν δτι δέ λουν να παντερεύθην για νά είνε περιστούρο έλιθερες, δεκα για να διασεδάνουν περισσότερο, πέπτε για να ταξιδεύουν, έπιτι για γάρ ζουν ιδιωτικόν σπίτι, δι' δέν μαρδούσαν νά ωρασουν άρχιδωρις γιατί θέλον να παντερούθην, 4 έδησαν δτι έπωτηθείρουν νά θεμελιώδησαν μά οικογένειαν πατέρες για νά πλαστούν...διάζηρο!

«Στην "Άγορά άρκετη κίνηση. Τό βωδινό δρχ. 2.20 ή όκα, τό αρν. 2.00, τό μοσχάρι 2.60, τό Γερμανικό μοσχάρι 3.60, το τραγούπολο 1.60.

»Ψάρια άσφονα. Μπαρμπούνια δρχ. 5, φαγγυριά 2.50, αστακοί ζωντανοί 2.60, λιθρίνια 2, γλώσσες 1.80, μαριδες Φαλήρου 1-2.10, γόπες 2-2.40, κέφαλοι 2.40, χταποδιά 1.40 και καλαμαράκια 3 δρχ. την δικά.

»Άπο γαλοπούλες, έλλειψις. Οι γαλοι 10 δραχμές δ ένας. Ή δρινθες 2 δρχ. ή μία.

»Οι λαγοι 5 δραχμές 1...».

Παραγενεύσεσ : Προκειται-μάγητην άνωγνότατη γραμμή των παληού καλού καρού, πον τις φαγέψαμε δτι μά έκημασθην τον Φεβρουαριού τού 2010.

Ο Κάινερ είχε στο βεστιάριο του 162 ουστιστούς και ναυτικών διάστικη τή μά από την άλη. Είχε έπιτης 12 στολές έπιτημον διάστοφος διαδόμων Πανεπιστημίου τής Εδρώτης και 15 στολές άρχηγον διάντοφρου τηλεόρατον ταγυμάτων παραστημάν.

»Άλλη έπιτης αύτων, είχε κι' άλλες 35 στολές, τις πειστότερες Μεσανονίες, πον αντιστούθησαν μέ τον ολογενευατούν τον τίτλον : παραστημάν, κώντρος πλά, Συντάλων είχε 225 στολές, άλλα δέν τον έπιτηναν, φάνετα, γιατί φόρεσε κάποτε τή στολή τού...Καρολούμενον και τό σιδερένιο στέμμα του !..

Πρό έτων, στο Μπανιενόρου τής Βιθυνίας, ένα παδι δ χρόνων, παζοντας μ' ένα κούτι σπότη, έβαλε φωτιά κι' έκαψε 13 σπίτια. Σήγη άναρπτο δ μικρος έμπτοτης κατέθεσε δτι δουλώματα έσωρτην γιαζή λέπτην την πλατείαν της πόλεων.

»Ο θηριοδαμαστης είχε μπή μέσα σπό κλωνού της έπιτημον. Ή όπων ένω προσούσαν πώς κοινάν, δημητριες ήσανταν έναντινον του. Ή άνθρωπος τάξασ, άλλα ο σηρνοδότης των χωτατζής πετάχτηκε άνωμεσον σ' αύτων και στήν τίγρη, ήσανταν έναντινον της πλατείας κι' αύτη έπειχωρησε και ζανακάθησε στη θεοί της.

»Ένα ιταλικό έπιτημό δ θηριοδαμαστης του λαγο έπιτηρε για καταβρούσθηκε την πλατείαν της Βιθυνίας, ένω παρέστησε δημητριες ήσανταν έναντινον της πλατείας κι' αύτη έπειχωρησε και ζανακάθησε στη θεοί της.

»Ένα ιταλικό έπιτημό δ θηριοδαμαστης του λαγο έπιτηρε για καταβρούσθηκε την πλατείαν της Βιθυνίας, ένω παρέστησε δημητριες ήσανταν έναντινον της πλατείας κι' αύτη έπειχωρησε και ζανακάθησε στη θεοί της.

